

[Steen Folke.]

og det grønlandske samfund. Det må være målet, og det er det, vi vil arbejde for, men det er nødvendigt i en overgangsperiode fortsat at finansiere forskellige projekter i Grønland, og det kan ikke nytte noget at foretage drastiske nedskæringer af de bevillinger, der findes nu.

Vi er modstandere af de forskellige erhvervsstøtteordninger i forbindelse med Grønland, fordi de har gjort det muligt for danskere at etablere sig som næringsdrivende i Grønland, sådan at de har fået en dominerende plads i det grønlandske erhvervsliv. Det vil præge vores afstemning om en række ændringsforslag.

Thorndahl (FP):

Jeg skal komme med en kort kommentar til et par af de bemærkninger, hr. Albertsen fremsatte i sin tale, som jo var en udmærket illustration – det vil jeg da gerne medgive – af den fantasifulse argumentation, som socialdemokratiet fører frem f. eks. over for fremskridtspartiet. Når man læser de kraftfulde og visionære taler, som socialdemokrater kunne holde for nogle generationer siden, er det faktisk trist, at dette parti i hvert fald i den henseende er gået så stærkt tilbage.

Hr. Albertsen kom med den lange række af løse påstande om fremskridtspartiets politik, der sædvanen tro fremsattes uden forsøg på at argumentere seriøst for kritikken. Blot for lige at vurdere socialdemokratiets traditionelle påstande skal jeg kommentere en enkelt af dem. Hr. Albertsen siger, at et stort flertal af befolkningen vender sig imod fremskridtspartiets ønsker om væsentlige reduktioner af den offentlige sektor. Nu er det så heldigt, at det rent faktisk er et spørgsmål, der er undersøgt. Jyllands-Posten offentliggjorde den 24. oktober 1976 en analyse af vælgernes indstilling til fremskridtspartiets ønsker om væsentlige offentlige nedskæringer. Det viste sig, at 61 pct. af vælgerkorpsset stort set var enige med fremskridtspartiet heri, mens kun 28 pct. stort set var uenige i disse ønsker. Blandt de offentligt ansatte var det interessant at se, at 44 pct. stort set var enige med fremskridtspartiet, mens 48 pct. stort set var uenige. Det er et resultat, der er direkte i modstrid med den udtalelse, hr. Albertsen fremsatte, og herigenem kan udtalelsen vel tjene som en udmærket karakteristik af den betydning, man i almindelighed skal tillægge udtalelser fra socialdemokratiet.

Lawaetz (FP):

Når vi drøfter det måske væsentligste i hele året, finanslovsforslaget, og arbejder på at få den bedst tænkelige udformning for alle parter, foruroliger det mig lidt, at man i alle beregninger går ud fra, at det mæglingforslag, der skal afgøres den 13. april, bygger på augustforliget. Fra mange sider sætter man imidlertid et stort spørgsmålstegn ved, om man holder sig inden for de aftalte 6 pct. Man kan ikke overse, hvor meget forhøjelsen af minimumsbetalingen til 29 kr. betyder. Man kan heller ikke overse, hvad afsmitningen, som man kender fra de gange, man har forhøjet en mindsteløn, betyder i kroner og øre. Man kan derimod allerede overse, at en del tekstilvirksomheder i Jylland må give afkald på eksportordrer, fordi de kan konstatere, at de får en lønstigning på op til 17 pct. Det udtryk, man har brugt, »i overkanten af augustforliget«, er for mildt. Det er mit indtryk efter egne beregninger, at det snarere drejer sig om en forhøjelse på 10 pct. i hvert af de kommende to år.

Dette skal ikke være en debat om mindstelønnen, som jeg ikke har sagt et ord om er for stor, men en debat om de problemer, der kan opstå, hvis beregningerne ikke holder stik. Det skal være en advarsel mod en yderligere og i alle vores tal uberegnede inflationsstigning, der vil finde sted, og som samtidig medfører en nedgang i beskæftigelsen. Det er overvejelser, som jeg vil bede alle om at tage med. Nu tilhører jeg fremskridtspartiet, og vi er specialister i at stille besparelsesforslag – det ved alle – men der foreligger også andre besparelsesforslag. Derfor beder jeg tingets medlemmer om hele tiden at tage i betragtning, at der let kan være en fejlmargen i alle beregninger på 2, 3, 4 pct.

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olsen):

Hr. Glensgård havde et indlæg, som var rettet direkte til mig. Jeg skal ikke blande mig i hr. Glensgårds indstilling til proceduren. Jeg har fået den opfattelse, at det, vi diskuterer for øjeblikket, er ændringsforslagene. Der foreligger, efter hvad jeg kan se, ikke ændringsforslag til det, som hr. Glensgård var inde på.

Nu vel, der er ændringsforslag, når det drejer sig om vejene. Fremskridtspartiet stiller ændringsforslag om, at anlægsudgifterne til vejbyggeri skal nedskæres fra 542 mill. kr. til 342 mill. kr., altså en nedskæring på 200 mill. kr.